

§ 16. Er det som følge af fejl eller mangler ved skrog, maskineri, sikkerhedsudstyr, placering af ballast og ladning, bemanning eller af andre grunde forbundet med fare for ombordværendes sikkerhed eller sundhed at lade skibet gå til søs eller fortsætte sejladsen, kan skibet tilbageholdes, medmindre fejlen eller manglen omgående udbedres.

Stk. 2. Et skib kan endvidere tilbageholdes, såfremt rederen, føreren eller den, der handler på deres vegne, lægger skibstilsynet hindringer i vejen for en forsvarlig udøvelse af dets pligter.

Stk. 3. Beslutningen om skibets tilbageholdelse skal snarest muligt meddeles føreren eller rederen skriftligt eller telegrafisk med oplysning om grunden til tilbageholdelsen og om de vilkår, hvorunder frigivelse kan finde sted.

Stk. 4. Endvidere skal tilbageholdelsen, hvis skibet bliver indklareret, anmeldes til det stedlige toldvæsen og om fornødent til politi eller havnemyndighed. Der skal træffes de fornødne forholdsregler til at hindre skibets afgang. I udlandet skal tilbageholdelsen anmeldes til den stedlige danske repræsentation, der så vidt muligt foranlediger, at der træffes de fornødne forholdsregler til at hindre skibets afgang.

§ 17. Kun de medarbejdere under Statens Skibstilsyn, som er bemyndiget dertil, kan tilbageholde skibe, jfr. § 16, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Havnefogder (havnemestre) kan dog på tilsvarende måde af skibstilsynet bemyndiges til foreløbigt at tilbageholde et skib.

§ 18. Industriministeren nedsætter et tilbageholdelsesnævn, der består af en formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for udnævnelse til dommer, samt af 4 andre medlemmer med teknisk eller nautisk sagskundskab. For hvert af medlemmerne kan udpeges stedfortrædere.

Stk. 2. Industriministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

Stk. 3. Skibstilsynets beslutning om tilbageholdelse af et skib efter denne lov kan af vedkommende rederi indbringes for tilbageholdelsesnævnet.

Stk. 4. Tilbageholdelsesnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 19. Industriministeren kan bemyndige klassifikationselskaber eller andre institutioner til i nærmere angivet omfang på Statens Skibstilsyns vegne og med ansvar over for dette at udføre tekniske undersøgelser og opmålinger, som kræves til foretagelse af de i medfør af § 12 foreskrevne syn, samt til at udstede certifikater i forbindelse hermed.

Kapitel 4

Betaling i forbindelse med afholdelse af syn

§ 20. Syn af skibe er gratis, jfr. dog stk. 2 og 3 samt § 21.

Stk. 2. Har et aftalt syn ikke kunnet afholdes eller afsluttes på grund af værftets, rederiets eller dettes befuldmægtigedes forhold, betales de udgifter, som derved er påført Statens Skibstilsyn, af den, der har begæret synet afholdt.

Stk. 3. Såfremt et værft eller en reder ønsker afholdt et syn uden for sædvanlig arbejdstid eller kontortid, betales de hermed forbundne ekstraudgifter af den, der har begæret synet afholdt.

§ 21. Udgifterne ved første fuldstændige syn af skibe, der bygges i udlandet eller indkøbes fra udlandet, og som foretages i udlandet, samt ved andre syn, der efter rederens anmodning foretages i udlandet, betales af rederen.

Stk. 2. Industriministeren kan fastsætte, at der for udførelse af syn på udenlandske skibe samt syn i forbindelse med godkendelse af skibsudstyr eller af fartøjer skal ydes Statens Skibstilsyn hel eller delvis dækning for de med den pågældende forretning forbundne udgifter.

Kapitel 5

Skibstilsynsrådet

§ 22. Industriministeren nedsætter et skibstilsynsråd, der skal

1. rådgive industriministeriet og Statens Skibstilsyn i spørgsmål vedrørende skibstilsynets virksomhed,
2. følge den tekniske udvikling inden for skibstilsynets arbejdsområde og
3. fremsætte ønsker og forslag vedrørende lovgivningen om skibes sikkerhed m.v. og den dertil knyttede administration.